

Къмъ западъ слънцето се затуля. Ще си ходятъ нашитѣ жетвари.

— „Думай, гайда! Подхващамъ хорото; хайде снахи, съ радостъ къмъ селото! ..“ Дума кметътъ и ржцѣ си маха.

Ганчо свири, та въздухъ трепери, никой съ него въ свирнята не може се мѣри...

Умислено вървятъ къмъ селото работни невѣсти. Не имъ се тѣмъ пѣе, нито имъ се